

ספר שופטים

פרקים יט – כ

מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'. 2. הקף את המילים שהם 'פעולה'

שם: _____

פרק יט

(א-ב) ויהי בימים ההם, ומלך אין בישראל, ויהי איש לוי גר בירפתני הר אפרים, ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה, ותזנה עליו פילגשו, ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה, ותהי שם ימים ארבעה חודשים.

(ג) ויקם אישה, וילך אחריה לדבר על לבה להשיבה, ונערו עמו וצמד חמורים, ותביאהו בית אביה, ויראהו אבי הנערה, וישמח לקראתו.

(ד) ויחזק בו חתנו אבי הנערה, וישב אתו שלשת ימים, ויאכלו, וישתו, ויילינו שם.

(ה) ויהי ביום הרביעי, וישכמו בבקר, ויקם ללכת.

ויאמר אבי הנערה אל חתנו: סעד לבך פת לחם, ואחר תלכו.

(ו) וישבו, ויאכלו שניהם יחדו, וישתו.

ויאמר אבי הנערה אל האיש: הואל נא וליו, ויטב לבך.

(ז) ויקם האיש ללכת, ויפצר בו חתנו, וישב, וילן שם.

(ח) וישכם בבקר ביום החמישי ללכת.

ויאמר אבי הנערה: סעד נא לבבך, והתמהמהו עד נטות היום.

ויאכלו שניהם.

(ט) ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו.

ויאמר לו חתנו אבי הנערה: הנה נא רפה היום לערוב, לינו נא, הנה חנות היום, ליו פה וייטב לבבך, והשפמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך.

(י) ולא אבה האיש ללון, ויקם, וילך, ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו.

(יא) הם עם יבוס, והיום רד מאד.

ויאמר הנער אל אדניו: לכה נא ונסורה אל עיר היבוס היזאת ונליון בה.

(יב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָיו: לֹא נָסוּר אֶל עִיר נְכָרִי אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה וְעִבְרָנוּ עַד גְּבֻעָה.

(יג) וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ: לֵךְ וּנְקֹרְבָה בְּאֶחָד הַמְּקֹמֹת וְלָנוּ בְּגֻבְעָה אוֹ בְּרָמָה.

(יד) וַיַּעֲבְרוּ, וַיֵּלְכוּ, וַתְּבֹא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֶצֶל הַגְּבֻעָה אֲשֶׁר לְבְנִימֹן.

(טו) וַיִּסְרוּ שָׁם לְבוֹא לָלוֹן בְּגֻבְעָה, וַיָּבֵאוּ, וַיֵּשֶׁב בְּרַחוּב הָעִיר, וַאִין אִישׁ מֵאִסָּף אוֹתָם הַבַּיְתָה לָלוֹן.

(טז) וְהִנֵּה אִישׁ זָקֵן בָּא מִן מַעֲשָׂהוּ מִן הַשָּׂדֶה בְּעָרֵב, וְהָאִישׁ מֵהָר אֶפְרַיִם וְהוּא גֵר בְּגֻבְעָה, וְאֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם בְּנֵי יְמִינִי.

(יז) וַיִּשָּׂא עֵינָיו, וַיִּרְא אֶת הָאִישׁ הָאֶרֶח בְּרַחוּב הָעִיר.

וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן: אָנָּה תֵּלֵךְ? וּמֵאִין תָּבוֹא?

(יח-יט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו: עֲבָרִים אֲנַחְנוּ מִבַּיִת לַחֵם יְהוּדָה עַד יַרְכְּתֵי הָר אֶפְרַיִם, מִשָּׁם אָנֹכִי, וְאֵלֶיךָ עַד בַּיִת לַחֵם יְהוּדָה, וְאֵת בַּיִת ה' אָנִי הֹלֵךְ, וַאִין אִישׁ מֵאִסָּף אוֹתִי הַבַּיְתָה, וְגַם תָּבוֹן גַּם מִסְּפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוּרֵינוּ, וְגַם לַחֵם וַיִּין יֵשׁ לִי וְלֵאמֹתֶיךָ וְלַנַּעַר עִם עֲבָדֶיךָ, אִין מַחְסוֹר כָּל דָּבָר.

(כ) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן: שְׁלוֹם לָךְ, רַק כָּל מַחְסוֹרְךָ עָלַי, רַק בְּרַחוּב אֵל תֵּלֵךְ.

(כא) וַיָּבִיאוּהוּ לְבֵיתוֹ, וַיָּבֵל לַחֲמוּרִים, וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם, וַיֵּאכְלוּ, וַיִּשְׁתּוּ.

(כב) הִמָּה מִיִּטִּיבִים אֶת לֶבָם, וְהִנֵּה אֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי בְנֵי בְלִיעֵל נִסְבוּ אֶת הַבַּיִת, מִתְּדַפְּקִים עַל הַדָּלֶת.

וַיֹּאמְרוּ אֶל הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת הַזָּקֵן לֵאמֹר: הוֹצֵא אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֶל בַּיְתְּךָ, וְנִדְעֶנּוּ.

(כג-כד) וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: אֵל אַחִי, אֵל תִּרְעוּ נָא, אַחֲרַי אֲשֶׁר בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֶל בַּיְתִי, אֵל תַּעֲשׂוּ אֶת הַנְּבִלָה הַזֹּאת, הִנֵּה בְּתִי הַבְּתוּלָה וּפִילְגָשָׁהּ אוֹצִיָּאָה נָא אוֹתָם, וְעַנּוּ אוֹתָם, וְעֲשׂוּ לָהֶם הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם, וְלֹאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ דָבָר הַנְּבִלָה הַזֹּאת.

(כה) וְלֹא אָבוּ הָאֲנָשִׁים לְשָׁמַע לוֹ, וַיַּחֲזֹק הָאִישׁ בְּפִילְגָשׁוֹ, וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם הַחוּץ, וַיִּדְעוּ אוֹתָהּ, וַיִּתְעַלְלוּ בָּהּ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר, וַיִּשְׁלַחוּהָ כְּעֹלוֹת הַשָּׁחַר.

(כו) וַתְּבֹא הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבֹּקֶר, וַתִּפְּל פֶּתַח בַּיִת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדוֹנֶיהָ שָׁם עַד הָאוֹר.

(כז) וַיִּקַּם אֲדֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר, וַיִּפְתַּח דַּלְתוֹת הַבַּיִת, וַיֵּצֵא לְלַכֵּת לְדַרְכּוֹ, וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִּילְגָשׁוֹ נִפְלְתָה פֶּתַח הַבַּיִת וַיִּדְּיָה עַל הַסֶּף.

(כח) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ: קוּמִי וְנִלְכָה.

וַאִין עָנָה.

וַיִּקְחָהּ עַל הַחֲמוּר, וַיִּקַּם הָאִישׁ, וַיֵּלֵךְ לַמְּקוֹמוֹ.

(כט) וַיָּבֵא אֶל בֵּיתוֹ, וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלֹת, וַיַּחֲזֹק בְּפִילֵגְשׁוֹ, וַיַּנְתַּחֲהָ לַעֲצָמֶיהָ לְשָׁנַיִם עָשָׂר נְתָחִים, וַיִּשְׁלַחַהּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל.

(ל) וְהָיָה כָּל הָרְאָה, וְאָמַר: לֹא נִהְיִתָּה וְלֹא נִרְאִיתָ כְּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, שִׁימוּ לָכֶם עָלֶיהָ עֲצוֹ וַדְּבֵרוּ.

פֶּרֶק כ

(א-ב) וַיָּצֵאוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַתִּקְהַל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמַדּוֹן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל ה' הַמְצַפָּה, וַיִּתְנַצְּבוּ פָּנֹת כָּל הָעָם כָּל שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל בְּקֹהֶל עִם הָאֱלֹקִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רִגְלֵי שְׁלֹף חֶרֶב.

(ג) וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן כִּי עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְצַפָּה.

וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: דְּבֵרוּ, אֵיכָה נִהְיִתָּה הֲרַעָה הַזֹּאת?

(ד-ז) וַיַּעַן הָאִישׁ הַלְוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנְּרֻצָּחָה, וַיֹּאמֶר: הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבְנִימִן בְּאֵתִי אָנִי וּפִילֵגְשִׁי לְלוֹן, וַיִּקְמוּ עָלַי בְּעָלֵי הַגִּבְעָה, וַיִּסְבּוּ עָלַי אֶת הַבַּיִת לִילָה, אוֹתִי - דָּמּוּ לַהֲרֹג, וְאֶת פִּילֵגְשִׁי - עֲנּוּ וַתִּמָּת, נֶאֱחָז בְּפִילֵגְשִׁי וַאֲנַתְחָה, וְאֲשַׁלְּחָהּ בְּכָל שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל, כִּי עָשׂוּ זָמָה וַנִּבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל, הִנֵּה כָּלְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וְעַצָּה הֵלֶם.

(ח-י) וַיִּקַּם כָּל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר: לֹא נִלְכְּדָה אִישׁ לְאָהֳלוֹ, וְלֹא נִסּוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ, וְעַתָּה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְגַבְעָה עָלֶיךָ בְּגוֹרֵל, וְלִקְחָנוּ עֲשֶׂרָה אַנְשִׁים לְמֵאָה לְכָל שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵאָה לְאֶלֶף, וְאֶלֶף לְרִבְבָּה לְקַחַת צֵדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאֵם לְגַבְעַת בְּנִימִן כְּכֹל הַנִּבְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל.

(יא) וַיִּאֲסֹף כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים.

(יב-יג) וַיִּשְׁלַחוּ שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל אַנְשִׁים בְּכָל שַׁבְּטֵי בְנִימִן לֵאמֹר: מָה הֲרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִהְיִתָּה בָכֶם? וְעַתָּה תִּנּוּ אֶת הָאֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעַל אֲשֶׁר בְּגַבְעָה, וּנְבַעְרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל.

וְלֹא אָבוּ בְּנֵי בְנִימִן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אַחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

(יד-טז) וַיִּאֲסֹפוּ בְּנֵי בְנִימִן מִן הָעָרִים הַגִּבְעָתָה לְצִאת לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּפְקְדוּ בְּנֵי בְנִימִן בַּיּוֹם הַהוּא מֵהָעָרִים עֶשְׂרִים וְשֵׁשָׁה אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב, לְבַד מִיִּשְׁבֵי הַגִּבְעָה הַתְּפֻקְדוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחוּר, מִכָּל הָעָם הַזֶּה שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחוּר אֶטֶר יָד יְמִינוֹ, כָּל זֶה קָלַע בְּאֶבֶן אֶל הַשַּׁעֲרָה וְלֹא יִחְטָא.

(יז) וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדוֹ לְבַד מִבְּנִימִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב כָּל זֶה אִישׁ מְלַחְמָה.

(יח) וַיִּקְמוּ, וַיַּעֲלוּ בֵּית אֵל, וַיִּשְׁאָלוּ בְּאֵלֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מִי יַעֲלֶה לָנוּ בַתְּחִלָּה לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנִימִן?

וַיֹּאמֶר ה': יְהוּדָה בַתְּחִלָּה.

(יט-כ) וַיְקוּמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֹקֶר, וַיַּחֲנוּ עַל הַגְּבֻעָה, וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי־מִצְרָיִם, וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל מַלְחָמָה אֶל הַגְּבֻעָה.

(כא) וַיֵּצֵאוּ בְנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם מִן הַגְּבֻעָה, וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וָעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה.

(כב) וַיִּתְחַזַּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל, וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן.

(כג) וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְכוּ לִפְנֵי ה' עַד הָעָרֶב.

וַיִּשְׁאַלוּ בַּה' לֵאמֹר: הַאֲוִסִּיף לְגִשְׁתׁ לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם אַחִי?

וַיֹּאמֶר ה': עֲלוּ אֵלָיו.

(כד) וַיִּקְרְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי.

(כה) וַיֵּצֵא בְנֵי־מִצְרָיִם לְקִרְאָתָם מִן הַגְּבֻעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עֶשְׂרֵת אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה כָּל אֱלֹהֵי שְׁלֹפֵי חָרֶב.

(כו-כז) וַיַּעֲלוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם, וַיָּבֵאוּ בַּיּוֹם הַהוּא בֵּית אֵל, וַיִּבְכוּ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם לִפְנֵי ה', וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא עַד הָעָרֶב, וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי ה', וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּה', וַשֵּׁם אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם.

(כח) וַפִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן עֹמֵד לִפְנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם הָהֵם לֵאמֹר: הַאֲוִסִּיף עוֹד לְצִאת לְמַלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם אַחִי, אִם אֶחָדֶל?

וַיֹּאמֶר ה': עֲלוּ, כִּי מָחָר אֶתְנַנְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא.

(כט) וַיִּשָּׂם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים אֶל הַגְּבֻעָה סָבִיב.

(ל) וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיַּעֲרֹכוּ אֶל הַגְּבֻעָה כְּפַעַם בְּפַעַם.

(לא) וַיֵּצֵאוּ בְנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם לְקִרְאָתָם הָעָם, הַנִּתְקָו מִן הָעִיר, וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים כְּפַעַם בְּפַעַם בְּמַסְלוֹת אֲשֶׁר אַחַת עֲלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְאַחַת גְּבַעְתָּהּ בַּשָּׂדֶה כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל.

(לב) וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם: נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָרֵאשָׁנָה.

וַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ: נִגְוֹסָה וְנִתְקַנְוָה מִן הָעִיר אֶל הַמַּסְלוֹת.

(לג) וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ, וַיַּעֲרֹכוּ בְּבַעַל תְּמָר, וְאַרְבַּע יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מִמְּקוֹמוֹ מִמַּעֲרָה גָבַע.

(לד) וַיָּבֵאוּ מִנְגֵד לְגְבֻעָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְהַמַּלְחָמָה כְּבִדָּה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרָעָה.

(לה) וַיִּגַּף ה' אֶת בְּנֵי־מִצְרָיִם לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵי־מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף וּמֵאָה אִישׁ כָּל אֱלֹהֵי שְׁלֹף חָרֶב.

(לו) וַיִּרְאוּ בְנֵי בְנֵי־מִצְרָיִם כִּי נִגְפוּ, וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵי־מִצְרָיִם, כִּי בָטְחוּ אֶל הָאֲרָבִים אֲשֶׁר שָׂמוּ אֶל הַגְּבֻעָה.

(לז) והארב החישו, ויפשוטו אל הגבעה, וימשך הארב, ויך את כל העיר לפי חרב.

(לח) והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר.

(לט) ויהפך איש ישראל במלחמה, ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלישים איש, כי אמרו:

אך נגוף נגף הוא לפנינו במלחמה הראשנה.

(מ-מא) והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן, ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה,

ואיש ישראל הפך, ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה.

(מב-מג) ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר, והמלחמה הדביקהו, ואשר מהערים משחיתים

אותו בתוכו, כתרו את בנימן, הרדיפהו מנוחה, הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש.

(מד) ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל.

(מה) ויפנו, וינסו המדברה אל סלע הרמון, ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש, וידביקו אחריו עד

גדעם, ויכו מפנו אלפים איש.

(מו) ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל.

(מז) ויפנו, וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש, וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים.

(מח) ואיש ישראל שבו אל בני בנימן, ויכוס לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא, גם כל

הערים הנמצאות שלחו באש.